

Dilluns IV

Jt 13,2-7.24-25a; Lc 1,5-25

Desembre 19

EN TEMPS D'HERODES, REI DE JUDEA, hi havia un sacerdot del torn d'Abià que es deia Zacaries. La seva muller, descendent d'Aaron, es deia Elisabet. Tots dos eren justos davant Déu i irrepressibles en el compliment de tots els manaments i les observances del Senyor. Però no tenien fills, perquè Elisabet era estèril i tots dos eren d'edat avançada.

Un dia, mentre Zacaries era al temple oficiant davant de Déu (...) se li va aparèixer un àngel del Senyor, a la dreta de l'altar de l'encens. Zacaries, en veure'l, es va torbar i la por s'apoderà d'ell. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Zacaries: la teva súplica ha estat escoltada. Elisabet, la teva muller, et donarà un fill, i li posaràs el nom de Joan. En tindrà una gran joia, i molts s'alegraran del seu naixement. Serà gran als ulls del Senyor; no beurrà vi ni altres begudes alcoholiques i quedarà ple de l'Esperit Sant ja des de les entranyes de la mare. Farà que molts israelites tornin cap al Senyor, el seu Déu. Anirà al davant del Senyor amb l'esperit i el poder d'Elies: farà que els pares es reconciliïn de cor amb els fills i portarà els rebels a la saviesa dels justos. Així prepararà per al Senyor un poble ben disposat.»

Zacaries preguntà a l'àngel: «Com puc saber que serà així? Jo ja sóc vell i la meva dona també és d'edat avançada.»

L'àngel li va respondre: «Jo sóc Gabriel i m'estic a la presència de Déu. És ell qui m'ha enviat a parlar-te i a anunciar-te aquestes bones noves. I ara quedaràs mut, no podràs parlar fins al dia que passi tot això: tu no has cregut les meves paraules, però al seu temps es compliran.»

(...) Quan es van acabar els dies del seu servei sacerdotal, Zacaries se'n tornà a casa seva. Al cap de poc temps, la seva muller Elisabet va quedar embarassada. Durant cinc mesos ella es mantingué apartada i es deia: «Com ha obrat amb mi el Senyor! Ha volgut treure'm la vergonya que passava.»

✦ **Preparació:** Ajuda'm, Esperit Sant, a rebre amb fe la Paraula que Déu em dirigeix.

✦ **Lectura:** Aquest passatge és una *anunciació* que està posada en paral·lel amb la de Maria. Però totes dues són molt diferents: aquella passa en una casa humil de Natzaret de Galilea (Jn 1,46: «De Natzaret en pot sortir res de bo?»); aquesta, a l'escenari grandios del temple de Jerusalem. Maria era una noia, dona i laica, i per això, amb poca rellevància i poder en la seva societat; Zacaries era sacerdot del temple, influent i important en el seu temps. Maria acull l'anunci amb tota la disponibilitat i amb fe; Zacaries, amb escepticisme i dubtes, demanant proves. El Baptista naixerà d'una dona estèril; Jesús, d'una noia verge. Joan «quedarà ple de l'Esperit Sant ja des de les entranyes de la mare»; Jesús serà concebut per obra de l'Esperit.

✦ **Meditació:** Déu es revela on, quan, com i a qui vol. Però la concepció de Jesús ens ensenya que Déu té una preferència innata pels llocs humils, de baix, i per les persones senzilles que l'acullen amb fe.

✦ **Oració:** «Crec, però ajuda la meua poca fe!» (Mc 9,24).

✦ **Contemplació:** «Només l'amor és capaç de veure-hi» (sant Agustí). Amb les ulleres de l'amor, és possible creure i veure més enllà del que tenim davant els ulls.

✦ **Acció:** «Aferra't sempre a la part més assolellada del dubte» (Tennyson).